அத்தியாயம் – 2

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சர்வஞானமுள்ள சிருஷ்டிகர் ஒருவர் உண்டென்று நிரூபித்தல்

வேதாகமத்தை சற்று அப்புறப்படுத்தி புத்தியினால் நிரூபித்தல் – ஒரு அடிப்படை ஆதாரமற்ற ஒரு கொள்கை – அறிவுப்பூர்வமான கொள்கை – கடவுளுடைய குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்துதல் – நியாயமான அணுகுமுறைகள் – தேவையில்லாதவைகளை சரியான காரணத்தோடு தள்ளிவிடுதல்.

கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையும், சந்தேகவாதிகளையும் கூட நமக்குத் தெரிந்த காரியங்களை வைத்து தெரியாதவைகளைப்பற்றி அறிவுக்கேற்ற பிரகாரமாகவும் நிதானமாகவும் எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவர்கள் அறிவிற்கேற்ப யோசிப்பவர்களாக இருந்தால், அவர்களை சத்தியத்தில் வழிநடத்தலாம் என்றாலும், தேவ திட்டங்களையும், நோக்கங்களையும் நேரடியாக வெளிப்படுத்தினாலொழிய மனிதர் சத்தியத்தைக் குறித்து உறுதியற்ற முடிவுகளையே எடுக்க நேரிடும் என்பதே உண்மையாகும். ஆனாலும், சற்று நேரம் வேதத்தை தள்ளிவைத்து புத்தி அறிவைக்கொண்டு மாத்திரம் கவனிப்போம்.

ஒருவன் தன் கண்களாலோ அல்லது தொலை நோக்கியின் (Telescope) மூலமாகவோ வானத்தை நோக்கினால் அங்கே உள்ள எண்ணற்ற சிருஷ்டிகளையும், அவைகளின் ஒழுங்கையும், அழகையும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் பார்க்கும்போது, அவைகளை ஞானத்திலும் வல்லமையிலும் மிக உயர்ந்த சிருஷ்டிகர் ஒருவரே உருவாக்க முடியும் என்பதை சந்தேகித்து, இவை அனைத்தும் எந்த ஒரு சிருஷ்டிகரின்றி தானாக உருவாகிவிட முடியாது என சிருஷ்டிப்பின் தன்மைகளை நியாயமாக புரிந்துகொள்ளாமல், தள்ளிவிடுகிறவரைக் குறித்து வேதம், ‘‘தேவன் இல்லை என்று மதிகேடன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறான்’’ எனக் கூறுகிறது. இருந்தபோதிலும்

அறிவுப்பூர்வமாக யோசிக்கும் எந்த ஒரு மனிதனும் வேதம் சொன்ன இவ்வார்த்தையானது உண்மை என்ற முடிவுக்கு வருவான். எந்த ஒரு பொருளும் தகுந்த காரணத்தினாலேயே உண்டாக்கப்படுகிறது என்பது எதார்த்தமான உண்மை. ஒவ்வொரு செடியும் அதன் பூக்களும் கூட கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதை அநேக புஸ்தகங்கள்போல் சாட்சி தருகின்றன. அவைகள் அமைப்பில் அற்புதமாயும், தோற்றத்தில் அழகாயும், இணைப்பில் விநோதமாயும், மனித ஞானத்திற்கும், சக்திக்கும் மேலான ஞானத்தையும் சக்தியையும் குறித்து பேசிக்கொண்டே இருக்கிறது. அவ்வாறு இருக்கும்போது, ஒழுங்காகவும், இவ்வளவு நேர்த்தியாகவும், இசைவாகவும் படைக்கப்பட்ட இயற்கையானது, தானாகத் தோன்றினது எனக் கூறும் மனித ஞானத்தையும், அவர்களுடைய நன்றியில்லா நிலைமையையும், கவனிக்கும்போது, எந்தளவுக்கு குறுகிய பார்வையுடையவர்களாக மனிதன் இருக்கிறான் என்று தெரிகிறது. இயற்கையானது இவ்வளவு நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டு ஒரு கட்டளைக்குள் செயல்படுகிறதை உணர்ந்தும், அவ்வண்ணம் அமைக்கப்பட ஒரு புத்தியுள்ள சட்ட நிபுணர் தேவையில்லை என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறான கருத்து.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஞானமுள்ள கடவுள் அல்லது சிருஷ்டிகர் இல்லை என மறுதலிப்பவர்கள் இயற்கையே கடவுள் என்றும், இதிலிருந்தே அனைத்து விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் பரிணாம **(Evolution)** வளர்ச்சியடைந்தது என்றும், ‘‘தகுதியுள்ளதே ஜீவிக்க முடியும்’’ என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உள்ளது என்றும் கூறுகின்றனர்.

இக்கோட்பாடு எந்த வகையிலும் நிரூபிக்க முடியாததாகும். நாம் காண்கின்ற எந்த ஒரு சிருஷ்டியும் ஒரு நிரந்தரமான சுபாவமாகவே இருக்கிறதன்றி தன்னைவிட மேலான சிருஷ்டியாக மாறுதலடைவதில்லை. இக்கொள்கையை உடையவர்கள் இரு வேறுவிதமான ஜீவிகளை இணைக்கவாவது அல்லது புதிய ஜீவிகளை பிறப்பிக்கவாவது எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் வெற்றி காணாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

ஒருவகை சிருஷ்டி, வேறொருவித சிருஷ்டியாக மாறியதற்கு உதாரணமே இல்லை. *சில மீன்கள் இறக்கை உடையனவாய் தண்ணீருக்கு வெளியே சில மணித்துளிகள் பறந்தாலும், சில தவளைகள் ஓர் விதமாய் பாடக்கூடியவையாயினும், இவைகளில் ஒன்றாவது இதுவரையிலும் பறவைகளாக மாறினதில்லை. சில விஷயங்களில் மனிதனைப்போன்றே சில மிருகங்கள் இருப்பினும், இவைகளில் ஒன்றாவது மனிதனாக மாறினதில்லை. மாறாக, அநேக ஆராய்ச்சிகள் எதை உறுதி செய்கிறதென்றால், ஒரே இனத்திலிருந்து அந்த இனத்தையுடைய வேறு பல்வேறு வகைகள் உருவாக்க முடியுமே தவிர, இருவேறு ஜீவிகளை இணைத்து அல்லது ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றி உருவாக்குவது அல்லது பரிணாமம் அடையச்செய்வது இயலாததொன்றாகும். உதாரணமாக கழுதையும், குதிரையும் தோற்றத்தில் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும் இரண்டும் ஒன்று எனக் கூற முடியாததுடன், அவைகள் புணர்ந்து பிறப்பித்த கோவேறு கழுதையானது தன் இனத்தையோ, குதிரையையோ அல்லது கழுதையையோ பிறப்பிக்க சக்தியில்லாத நிலைமையிலுள்ளது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

உண்மையாகவே பகுத்தறிவு இல்லாத இயற்கை சிருஷ்டிகரானால், ஒரு குறிப்பிட்ட இனங்கள் மட்டுமின்றி வேறு வேறு வகையான புது இனங்களை தொடர்ந்து பிறப்பித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். புத்தியறிவு இல்லாமல் எந்த ஒரு சிருஷ்டியோ அல்லது காரியமோ ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் இருக்க முடியாது. மேலும், மீன்கள் பறவைகளாகவும், குரங்குகள் மனிதர்களாகவும் மாறுவதை நமது காலத்தில் நாம் காணமுடிந்தால் பரிணாமம் (Evolution) உண்மையானதாகும். இக்கொள்கையின்படி புத்தியறிவுள்ள சிருஷ்டிகள் தங்களைக்காட்டிலும் வல்லமை குறைந்த ஜீவிகளால் சிருஷ்டிக்கப்படக்கூடும் என்பது வேதத்திற்கு மட்டுமல்ல, நமது புத்திக்கும் ஏற்புடையதல்ல.

---

*கம்பளிப் புழு, வண்ணத்துப் பூச்சியாய் மாறுவதும்கூட ஒரே ஜீவியின் இரண்டு நிலைமையேயன்றி ஒரு ஜீவி வேறுவித ஜீவியாய் மாறுவதில்லை. ஏனெனில், வண்ணத்துப் பூச்சியின் முட்டைகளிலிருந்தே கம்பளிப் புழுக்கள் குஞ்சுகளாக வெளியாகின்றன. இதை வாசகரின் பயனுக்காக குறிப்பிடுகின்றோம்.

(மனிதனைத் தவிர) சிருஷ்டிப்பு பற்றிய ஒரு பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை உள்ளது என்பதற்கு கடுமையான தடை ஏதும் எழவில்லை. இக்கருத்தை விளக்க வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு இனமும் தற்காலத்தில் நாம் காண்கிறபடி தன் தன் நிலைமையில், சுபாவத்தில் அல்லது வகையில் உறுதியானதும் மாற்ற முடியாததாகவும் இருந்தாலும், முற்காலத்தில் இவைகளெல்லாம் தனித்தனி இனமாக சிருஷ்டிக்கப்படாமல், பூமியிலிருந்து உற்பத்தியாகி தங்கள் இனம் படிப்படியாக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து, ஒரு பூரணத்தை எட்டியவுடன் அந்த வகைகளோ அல்லது சுபாவங்களோ, எக்காலத்திலும் மாறாமல் அதேபோன்று இருக்கும். இக்கொள்கையானது இப்போது ஒரு வரையறைக்குள் இருக்கும் எந்த ஒரு சிருஷ்டியும் இப்போதைய நிலைமையில் சிருஷ்டிக்கப்படாமல் இவைகள் அனைத்தும் பூமியிலிருந்து படிப்படியாக ஒரு இனத்திலிருந்து மற்றொரு இனத்திற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கலாம். இப்பரிணாம ளர்ச்சியானது தேவன் நியமித்த கட்டளைகளின்படி உணவு மற்றும் சீதோஷண நிலைமைகளின் மாறுதல்களின்படி தங்கள் தங்கள் தற்கால நிலைமையை தேவ நோக்கத்தின்படி எட்டியவுடன், மேலும் அவைகள் வளர்ச்சி அடைவது கூடாமல் போயிருக்கக் கூடும். ஒவ்வொரு இனத்தைச் சேர்ந்த வெவ்வேறு வகையான தாவரங்களும், மிருகங்களும் தங்கள் தங்கள் இன எல்லைக்குள்ளாக இனவிருத்தி அடையவும் அல்லது தாழ்ச்சியடையவும் கூடியதாக இருந்தாலும் அவைகளில் ஒன்றாகிலும் வேறு இனமாகவோ அல்லது வேறு இனத்திலிருந்தோ மாறுவதாக இருப்பதில்லை. இவ்விதமாக, ஒவ்வொரு இனமும் தன் தன் இனத்திலே பூரணமடைந்த பிறகு அதற்குமேல் மாறுதல் அடையாதபடி தேவன் இவைகளை அமைத்திருக்கிறார்.

மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பே இப்போதிருக்கும் பல்வேறு வகையான உயிரினங்களின் உற்பத்திக்குக் காரமணமாயிருந்த தாவர, விலங்கினங்கள் அழிந்துபோயிருக்கக் கூடும். பூமிக்கு அடியில் மிக ஆழமாக உள்ள அம்மாதிரியான உயிரினங்களின் எலும்புக் கூடுகளும், கல் ரூபமாக மாறின தாவரங்களும் (Fossils) இக்கொள்கையை ஆதரிக்கின்றன. இக்கொள்கையானது, மற்ற உயிரினங்கள் பொதுவாக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்ததைப்போல் மனிதன் தோன்றாமல், அவன் வேதத்தின்படி தேவனுடைய நேரடியான, பரிபூரண சிருஷ்டியாகவும்,

சிருஷ்டிகருடைய சாயலின்படி உருவாக்கப்பட்டவன் என்பதை மறுக்கவும், தள்ளிவிடுகிறதுமில்லை. இக்கொள்கையானது, வேதத்தின் கோட்பாடுகளை உறுதிபண்ணுகிறதாயிருக்கிறது. எவ்வாறெனில், இயற்கையும் கூட உருவாவதற்கு ஒரு புத்தியுள்ள சிருஷ்டிகர் உண்டு என்பதையே போதிக்கிறது. மனித அறிவின்படி எல்லா விஷயத்திலும் இயற்கையானது ஒரு ஒழுங்கிற்குள் உண்டாவதற்கு சிருஷ்டிகர் காரணமாக இருக்கவேண்டும் என மனித அறிவின்படி யோசிப்பது உண்மையென்றாலும், இந்த மிகவும் நுணுக்கமான இயற்கை அமைப்புக்குப் பின்னால் சர்வ ஞானமும், சர்வ வல்லமையுமுள்ள தேவன் இருக்கிறார்.

நம்மை சுற்றியுள்ளவை மாத்திரமல்ல. நமக்குள்ளேயே உள்ளதான, அதாவது நாமே வியக்கத்தக்கதான, புரிந்துகொள்ளமுடியாத, நம்முடைய உடலிலும் மனதிலும் உள்ளதான சக்தியுமே புத்தியறிவுள்ள சிருஷ்டிகர் ஒருவர் இருக்கிறார் என நிரூபிக்கிறது. நாம் இயற்கையென அழைப்பதையும் இவரே வடிவமைத்து உருவாக்கியுள்ளார். அவரே இயற்கையின் சட்ட திட்டங்களை உருவாக்குவதுடன் அதிலுள்ள அழகையும், ஒற்றுமையையும் பார்த்து நாம் அவரைப் புகழுகிறோம். இவரே நம் புத்திக்கும் அறிவுக்கும் எட்டாத ஞானத்தினால் அண்டசராசரத்தை திட்டமிட்டு தம் வல்லமையினால் அவைகளைத் தாங்கி வழிநடத்தி வருவதால் இவரையே தொழுது வணங்குகிறோம்.

இவ்வளவு வல்லமையுள்ள தேவன் ஒருவர் உண்டென்று உணர்ந்துகொள்கிற யாரும், அதற்கேற்ப அவர் சிநேகமும், அன்புமுள்ளவர் என்பதை உணராவிடில் அவரைப் பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் பயமும் திகிலும் அடைய வேண்டியதாயிருக்கும். தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும், அவர் வல்லமையும், ஞானமுமுள்ளவர் என்றும் நாம் எதிலிருந்து அறிந்து கொள்கிறோமோ, அதே உண்மையின் மூலம் அவருடைய அன்பையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். அவர் நம்மைவிட அளவிட முடியாத வல்லமையும், ஞானமும் உடையவர் என்ற முடிவுக்குத் தள்ளப்படுகிறோமோ, அதைப்போல அவருடைய சிருஷ்டிகளில் மிகவும் உன்னதமான சிருஷ்டியைவிட மேலானவர் என்ற முடிவுக்கும் அறிவுப்பூர்வமாக தள்ளப்படுகிறோம். ஆகவே, மனிதர்கள் மத்தியில் வெளிப்படும் மிகப்பெரிய அளவிலான அன்பும், நீதியும் சிருஷ்டிகரின்

முன்பாக மிகக் குறைவானதாக இருப்பதோடு, மனிதனுடைய ஞானமும் வல்லமையும் மிக மிகக் குறைந்ததே. இப்படியாக மகா சிருஷ்டிகருடைய குணநலன்களை நம்முடைய மனக்கண்ணால் உணரமுடியும். அவர் ஞானமும், நீதியும், அன்பும், வல்லமையுள்ளவராகவும் அவருடைய மிக உன்னதமான எந்த சிருஷ்டியிலும் காணப்படும் இக்குணங்களைவிட அவருடைய குணநலன்கள் அதற்கு மேலாக அளவிட முடியாததாக அவசியம் இருக்க வேண்டும்.

மேலும், மகாமேன்மையான குணநலன்களை உடைய தேவன் ஒருவர் உண்டு என்ற அறிவிற்கு ஏற்புடைய முடிவுக்கு வந்தபின், அவரிடமிருந்து நாம் என்ன எதிர்பார்க்கலாம்? பதில் என்னவெனில், அப்பேர்பட்ட குணநலன்களை உடையவராயிருக்கும்போது, அவைகளை செயல்படுத்தி உபயோகப்படுத்துவதேயாகும். தேவனுடைய வல்லமையானது அவருடைய சுபாவத்திற்கேற்றாற்போல் ஞானமாக, நீதியாக பலனளிக்கும் வகையில் உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும். தேவனுடைய வல்லமையானது எவ்வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அவருடைய சுபாவத்திற்கும் குணநலன்களுக்கும் எப்போதும் ஒத்துப்போவதோடு அவருடைய அளவில்லா ஞானத்திற்கும் ஏற்புடையதாயிருக்கும்.

பூமியிலுள்ள பலவகையான சிருஷ்டிகளையும், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற எண்ணிலடங்கா உலகங்களையும் நாம் பார்க்கும்போது தேவனுடைய குணலட்சனங்கள் அனைத்தும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கு வேறொரு சாட்சி இருக்க முடியுமா? அது மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய ஞானத்தையும், நீதியையும், வல்லமையையும், அன்பையும் புரிந்து, அவருடைய எல்லா சிருஷ்டிப்பின் வேலைகளையும் போற்றக்கூடிய சக்தியுடையவனாக, புத்தியறிவுள்ளவனாக மனிதனை சிருஷ்டிக்கும்போதும் அவருடைய குணநலன்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்குமேல் வேறொரு சாட்சி இருக்க முடியுமா? நமக்குத் தெரிந்த உண்மைகளின்படி மேற்சொன்னவைகளெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதே.

இப்போது நாம் இறுதி முடிவுக்கு வரலாம். எவ்வாறெனில்,

அளவில்லா ஞானமும் நல் ஈவுகளையுமுடைய தேவன், தம்மைப் பற்றியும் தம்முடைய மேலான திட்டத்தையும் போற்றக்கூடிய ஒரு சிருஷ்டியாக மனிதனை உண்டாக்கும்போது, அவனுடைய தேவைகளை அறிந்து பூர்த்தி செய்யும்போது, அவர் அன்பினாலும் நீதியினாலும் ஏவப்பட்டு இருப்பதை அவனுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பாரா ? மேலும், அவனை சிருஷ்டித்ததின் நோக்கத்தையும் அவனுக்காக தம்முடைய எதிர்கால திட்டங்களையும் பற்றிய விபரங்களை அவனுக்குத் தெரிவிக்கச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கமாட்டாரா ? மாறாக, எதிர்காலத்தை அறிய விரும்பும் நிலையில் எல்லா புத்தியறிவோடு சிருஷ்டித்து அதைப் பற்றி எந்த வெளிப்படுத்துதலும் இல்லையெனில் அது ஏற்புடையதாக இருக்குமோ ? இருக்க முடியாது. ஏனெனில், அது அவருடைய மேன்மையான குணநலன்களுக்கு விரோதமானதாய் இருக்கும். அன்பும், நீதியும் பொருந்திய தேவனுக்கு அப்படிச் செய்வது கூடாத காரியமாயிருக்கும்.

தேவ வெளிப்படுத்தலின்றி மனிதனை சிருஷ்டிக்கத் தேவன் சித்தங்கொண்டிருந்தால், வரப்போகிறவற்றை அறிய விரும்பும் சுபாவத்தோடு மனிதனை சிருஷ்டிப்பது நல்லதல்லவென்று தேவ ஞானம் சொல்லியிருக்கும். மேலும், அவன் வீண் சந்தேகங்களினாலும், பயத்தினாலும், அறியாமையினாலும் குழம்பி வருந்தாதபடிக்கு, அவனுக்கு யூகிக்கும் அல்லது யோசிக்கும் சக்தி குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று தேவ ஞானமும், நீதியும் வற்புறுத்தியிருக்கும். அதனிமித்தம், தேவ வல்லமையானது அந்த ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே மனிதனைப் படைத்திருக்கும். தேவ குணலட்சணங்களுக்கேற்றபடி, உண்மையிலேயே தெய்வீக திட்டங்களின் வெளிப்பாடுகளை போற்றக்கூடிய சக்தியையுடையவனாக மனிதன் இருப்பதால், ஏற்ற சமயங்களில் தேவன் அவனுக்கு தம் ஞானத்துக்கேற்றபடி அதைப்பற்றி முழுமையாக அறிவியாதிருப்பினும், மேற்கண்ட பல்வேறு காரணங்கள் மூலம் அதைப்போன்ற ஒரு தேவ வெளிப்படுத்தல் இருக்கவேண்டுமென்று நினைப்பதற்கு காரணமுண்டு. அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் உள்ள பொதுவான சிருஷ்டிகளில் உள்ள ஒழுங்கையும், இசைவையும் நோக்கும்போது, உதாரணமாக வானத்திலுள்ள கோளங்களையும், அமைப்புக்களையும், அவைகள் கடைபிடிக்கும் நேரத்தையும், காலத்தையும், இடத்தையும் நோக்கும்போதும், பூமியதிர்ச்சிகள், புயல், போன்ற சில குறைபாடுகளையும்

காணும்போதும், இவ்வுலகத்தின் விஷயத்தில் பூரணத்தில் குறைவு தற்காலத்தில் இருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனாலும், பரலோகம்போல் பூமியும் பரிபூரணமும், இசைவானதாகவும் மாறும் என்ற உறுதி நமக்கிருந்தாலும், ஏன் தற்காலத்தில் அப்பரிபூரணம் இல்லை என்ற கேள்விகளும், ஞானமும் அன்பும் வல்லமையுள்ள தேவன் அதற்கு பதில் அளிப்பதும் புத்திக்கு விரோதமானதல்ல. எனவே, தேவனுடைய வெளிப்பாடானது எல்லாம் பரிபூரணப்படும் என்கிற நம்பிக்கையையும், இப்போது இருக்கும் தீமைக்கான காரணத்தையும் வெளிப்படுத்தும் என்று நிச்சயம் எதிர்பார்க்கலாம்.

மனுக்குலம் பற்றிய தேவ சித்தமும் திட்டமும் அடங்கிய வெளிப்பாடு இருப்பது அவசியம் என்பதை நிலைநிறுத்திய பிறகு, வேதமே அவ்வெளிப்பாடு என அடுத்த அதிகாரத்தில் ஆராயலாம். வேதம் காண்பிக்கும் தேவனுடைய குணநலன்கள், நாம் புத்தியறிவைக்கொண்டு ஸ்தாபித்த மேற்கண்ட அநேக காரியங்களோடு பூரணமாக ஒத்துப்போகுமெனில், அதுவே நமக்குத் தேவையான எதிர்பார்க்கிற தேவ வெளிப்படுத்தல் என்ற முடிவுக்கு வருவதோடு, அதிலுள்ள எல்லா சாட்சிகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அது தேவ வெளிப்படுத்தலானால், அது தேவனுடைய குணநலன்களோடு ஒத்துப்போவதோடு, அதின் போதனைகளை முழுமையாக அறியும்போது, அது தேவனை ஞானத்திலும் நீதியிலும் அன்பிலும் வல்லமையிலும் பூரணமாக காண்பிக்கும்.

“சிருஷ்டிப்பின் மகத்துவங்களைக் கண்டுபிடிக்க
    ஆர்வங்கொண்டு, எங்கும் அலைந்து திரிகின்றவர்களே,
உங்கள் தேவனது அடிச்சுவடுகளைக் கண்டு,
    அவர் முன்பாக தலைவணங்கி, ஆராதனை செலுத்துங்கள்.
“கர்த்தாவே, வானங்கள் உமது மகிமையை அறிவிக்கிறது;
    உமது ஞானம் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்திலும் மின்னுகிறது;
உமது வசனத்தை எங்களது கண்கள் உற்றுநோக்கும்போது,
    உமது நாமத்தை அழகான வரிகளில் வாசிக்கிறோம்.”

* * * *